

prawoboze.org

Aneks 8h: Częściowe i symboliczne posłuszeństwo związane ze Świątynią

Ta strona jest częścią serii badającej prawa Boga, które mogły być zachowywane wyłącznie wtedy, gdy Świątynia była obecna w Jerozolimie.

- [Aneks 8a: Prawa Boga, które wymagają Świątyni](#)
- [Aneks 8b: Ofiary — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8c: Święta biblijne — dlaczego żadne z nich nie może być dziś zachowywane](#)
- [Aneks 8d: Prawa oczyszczenia — dlaczego nie mogą być zachowywane bez Świątyni](#)
- [Aneks 8e: Dziesięciny i pierwociny — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8f: Obrzęd Komunii — Ostatnia Wieczerza Jezusa była Paschą](#)
- [Aneks 8g: Prawa nazireatu i ślubów — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8h: Częściowe i symboliczne posłuszeństwo związane ze Świątynią](#) (Ta strona).
- [Aneks 8i: Krzyż i Świątynia](#)

Jednym z największych nieporozumień we współczesnej religii jest przekonanie, że Bóg akceptuje częściowe posłuszeństwo lub posłuszeństwo symboliczne w miejsce przykazań, które sam dał. Prawo Boga jest jednak precyzyjne. Każde słowo, każdy szczegół i każda granica objawiona przez proroków oraz przez Mesjasza niesie pełny ciężar Jego autorytetu. Nic nie może być dodane. Nic nie może być usunięte (Powtórzonego Prawa 4:2; 12:32). W chwili, gdy człowiek uznaje, że jakkolwiek część Prawa Boga można zmienić, złagodzić, zastąpić lub na nowo zinterpretować, przestaje być posłuszny Bogu — staje się posłuszny samemu sobie.

Precyzja Boga i natura prawdziwego posłuszeństwa

Bóg nigdy nie dawał niejasnych przykazań. Dawał przykazania dokładne. Gdy nakazał ofiary, określił zwierzęta, kapłanów, ołtarz, ogień, miejsce i czas. Gdy nakazał święta, zdefiniował dni, ofiary, wymogi czystości oraz miejsce oddawania czci. Gdy nakazał śluby, określił, jak się zaczynają, jak trwają i jak muszą się zakończyć. Gdy nakazał dziesięciny i pierwociny, określił, co ma być przyniesione, gdzie ma być przyniesione i kto ma to otrzymać. Nic nie było pozostawione ludzkiej kreatywności ani osobistej interpretacji.

Ta precyzja nie jest przypadkowa. Odzwierciedla charakter Tego, który dał Prawo. Bóg nigdy nie jest niedbały, przybliżony ani otwarty na improwizację. Oczekuje posłuszeństwa temu, co nakazał — nie temu, co ludzie chcieliby, aby nakazał.

Dlatego, gdy ktoś jest posłuszny tylko częściowo — albo zastępuje wymagane działania czynnościami symbolicznymi — nie jest już posłuszny Bogu. Jest posłuszny wersji przykazania, którą sam wymyślił.

Częściowe posłuszeństwo jest nieposłuszeństwem

Częściowe posłuszeństwo to próba zachowania „łatwych” lub „wygodnych” elementów przykazania przy jednoczesnym odrzuceniu tych, które wydają się trudne, kosztowne lub ograniczające. Prawo jednak nie występuje w fragmentach. Selekttywne posłuszeństwo oznacza odmowę uznania Bożego autorytetu nad tymi częściami, które są ignorowane.

Bóg wielokrotnie ostrzegał Izraela, że odrzucenie choćby jednego szczegółu Jego przykazań jest buntem (Powtórzonego Prawa 27:26; Jeremiasza 11:3-4). Jezus potwierdził tę samą prawdę, mówiąc, że kto rozluźnia choćby najmniejsze przykazanie, będzie nazwany najmniejszym w królestwie nieba (Mateusza 5:17-19). Mesjasz nigdy nie dał przyzwolenia na ignorowanie trudnych części przy jednoczesnym zachowywaniu reszty.

Ważne jest, aby wszyscy zrozumieli, że prawa zależne od Świątyni nigdy nie zostały zniesione. Bóg usunął Świątynię, a nie Prawo. Gdy Prawo nie może być zachowane w całości, częściowe posłuszeństwo nie jest opcją. Czciiciel musi okazać szacunek Prawu, odmawiając jego modyfikowania.

Symboliczne posłuszeństwo jest kultem stworzonym przez człowieka

Posłuszeństwo symboliczne jest jeszcze bardziej niebezpieczne. Pojawia się wtedy, gdy ktoś próbuje zastąpić niemożliwe do wykonania przykazanie symbolicznym działaniem, mającym „uczcić” pierwotne prawo. Bóg jednak nie upoważnił symbolicznych zamienników. Nie pozwolił Izraelowi zastąpić ofiar modlitwami ani świąt medytacjami, gdy Świątynia jeszcze stała. Nie pozwolił na symboliczne śluby nazireatu. Nie pozwolił na symboliczne dziesięciny. Nigdy nie powiedział, że

zewewnętrzne obrzędy mogą zostać zastąpione uproszczonymi wersjami możliwymi do wykonania wszędzie.

Tworzenie symbolicznego posłuszeństwa oznacza udawanie, że fizyczna niemożliwość posłuszeństwa zaskoczyła Boga — jakby Bóg potrzebował naszej pomocy, aby „symulować” to, co sam usunął. Jest to zniewaga wobec Boga. Traktuje Jego przykazania jako elastyczne, Jego precyzję jako negocjowalną, a Jego wolę jako coś, co musi być „wspomagane” ludzką kreatywnością.

Symboliczne posłuszeństwo jest nieposłuszeństwem, ponieważ zastępuje przykazanie, które Bóg wypowiedział, czymś, czego nie wypowiedział.

Gdy posłuszeństwo staje się niemożliwe, Bóg wymaga powściągliwości, a nie zastępstw

Gdy Bóg usunął Świątynię, ołtarz i służbę lewicką, złożył jednoznaczne oświadczenie: pewne przykazania nie mogą być już wykonywane. Nie upoważnił jednak niczego, co miałoby je zastąpić.

Prawidłowa reakcja na przykazanie, którego nie da się fizycznie wypełnić, jest prosta:

Powstrzymać się od wykonywania go, dopóki Bóg nie przywróci środków posłuszeństwa.

Nie jest to nieposłuszeństwo. Jest to posłuszeństwo granicom ustanowionym przez samego Boga. Jest to bojaźń PANA wyrażona przez pokorę i powściągliwość.

Wymyślanie symbolicznej wersji prawa nie jest pokorą — jest buntem przebrany za pobożność.

Niebezpieczeństwo „wykonalnych wariantów”

Współczesna religia często próbuje tworzyć „wykonalne warianty” przykazań, których Bóg uczynił niewykonalnymi:

- Obrzęd komunii wymyślony w miejsce ofiary paschalnej
- Dziesięcioprocentowa darowizna finansowa zastępująca dziesięcinę zdefiniowaną przez Boga
- „Próby” świąt zastępujące nakazane ofiary w Jerozolimie
- Symboliczne praktyki nazireatu zastępujące rzeczywisty ślub
- Rytualne „nauczanie o czystości” zastępujące biblijny system czystości

Każda z tych praktyk przebiega według tego samego schematu:

1. Bóg dał precyzyjne przykazanie.

2. Bóg usunął Świątynię, czyniąc posłuszeństwo niemożliwym.
3. Ludzie wymyślili zmodyfikowaną wersję, którą mogą wykonać.
4. Nazwali to posłuszeństwem.

Bóg jednak nie akceptuje zamienników dla swoich przykazań. Akceptuje wyłącznie posłuszeństwo, które sam zdefiniował.

Stworzenie zamiennika sugeruje, że Bóg popełnił błąd — że oczekiwał dalszego posłuszeństwa, lecz nie zachował środków do jego wykonania. Traktuje to ludzką pomysłowość jako rozwiązanie problemu, którego Bóg rzekomo nie przewidział. Jest to zniewaga wobec Bożej mądrości.

Posłuszeństwo dziś: czczenie Prawa bez jego zmieniania

Właściwa postawa dzisiaj jest taka sama jak ta, której wymaga całe Pismo: być posłusznym wszystkiemu, co Bóg uczynił możliwym, i odmówić zmieniania tego, czego nie uczynił możliwym.

- Zachowujemy przykazania, które nie zależą od Świątyni.
- Czcimy przykazania, które zależą od Świątyni, odmawiając ich modyfikowania.
- Odrzucamy częściowe posłuszeństwo.
- Odrzucamy symboliczne posłuszeństwo.
- Bojąc się Boga, jesteśmy posłuszni wyłącznie temu, co On nakazał, w sposób, jaki nakazał.

To jest prawdziwa wiara. To jest prawdziwe posłuszeństwo. Wszystko inne jest religią stworzoną przez człowieka.

Serce drżące przed Jego Słowem

Bóg ma upodobanie w czcicielu, który drży przed Jego Słowem (Izajasza 66:2) — nie w tym, który przebudowuje Jego Słowo, aby uczynić je wygodnym lub możliwym. Człowiek pokorny odmawia wymyślania nowych praw w miejsce tych, które Bóg tymczasowo uczynił niedostępnymi. Rozumie, że posłuszeństwo musi zawsze odpowiadać przykazaniu, które Bóg rzeczywiście wypowiedział.

Prawo Boga pozostaje doskonałe. Nic nie zostało zniesione. Jednak nie każde przykazanie może być dziś zachowane. Wierną odpowiedzią jest odmowa częściowego posłuszeństwa, odrzucenie posłuszeństwa symbolicznego i czczenie Prawa dokładnie tak, jak Bóg je dał.